

શ્રી ઇડર પ્રજાકીય પરિષદ.

પ્રથમ અધિવેશન.

તા. ૧૨—૧૩—૧૪ માહે જુન સને ૧૯૨૭.

પ્રમુખશ્રી:—માણીલાલ હરીલાલ મહેતા.

બી. એ. એલ, એલ. બી.

નું ભાષણ.

સ્વાગત મહેળના પ્રમુખ સાહેબ, તથા ભાઈઓ અને બહેનો.

ઇડર જેવા પ્રાચીન નગરમાં આજે જે પરિષદ ભરાઈ છે તેનું પ્રમુખપદ મને આપી ઇડરની પ્રજાએ એક સાદા સેવકનાં કામની કદર કરી છે એમ હું માનું છું છેલ્લા દશ વર્ષની મારી રાજ્યદારી ક્ષેત્રમાં કરેલી સેવાનો અનુભવ આપની આગળ રજુ કરવાની આ ઉત્તમ તક મને આપી છે. તે માટે આપ સર્વેનો હું અંતઃકરણ પૂર્વક ઉપકાર માનું છું હું દેશી રાજ્યનો વતની નથી; છતાં રેવાકાંઠા એજન્સીનાં નાનાં મોટાં દેશી રાજ્યોની મધ્યમાં રહી તેમની સાથે નિકટનાં સંબંધમાં આવ્યો છું, અને ત્યાંની સ્થિતિના સુખ દુઃખમાં ભાગ લેવાની બીજી ઇચ્છાથી તેમની સેવામાં કેટલોક સમય પણ મેં ગાળ્યો છે; અને તેજ ઇચ્છાએ મારા પડેશી મહીકાંઠા એજન્સીનાં રાજ્યો સાથે મારા સંબંધ મોકલ્યા છે, મહીકાંઠા અને રેવાકાંઠા એજન્સીનાં રાજ્યોની પ્રજાની સ્થિતિ પર અરબી પહાડનું સેનાકેપાર વજુજમાં, ખેતીવાડીમાં તેમજ કેળવણીમાં આ

પ્રદેશ વિસરાયલો છે હિંદના અગ્રેસરોની કે બહારે વર્તમાન પત્રોના અધિષ્ઠિતોની કે મોટા અમલદારોની દ્રષ્ટી આ મુલકપર સહેજે પડી નથી અને તેથી ત્યાંના રાજાઓ, ઠાકોરો, અને પ્રજા સૌ અદારમી સદીમાં પડ્યાં હોય તેની તેમની સ્થિતિ છે.

હિંદુસ્તાનની પ્રાચીન રાજકીય સંસ્થા અને તેની બહોળલાલીનાં ભાગ્યાં તુટ્યાં ચિન્હ આપણે દેશી રાજ્યોમાં જોઈએ છીએ. “આપણું રાજ્ય” એમ કહી મગર થવાની તક આપણે આ દેશી રાજ્યોથી મેળવી શકીએ છીએ; રાજ્યદારી ક્ષેત્રમાં મુત્સદીપણું તથા રાજ્ય નીતિ બતાવવાની તક હિંદીઓને દેશી રાજ્યોમાં મળે છે. દેશી ધર્મ-કળા અને હુન્નરને ઉત્તેજન પણ દેશી રાજ્યોમાં વિશેષ મળી શકે છે, એટલે દેશી રાજ્યો પૃથ્વી ઉપર હિંદનો ભાગ્યો તુટ્યો પણ રાજકીય દરજ્જે ટકાવી શક્યાં છે. પરંતુ જે રાજાઓ પોતાની પ્રજાને પુત્રવત્ત માનતા, તેમના સુખે સુખી અને દુઃખે દુઃખી હતા, તેમનું પ્રથમ કર્તવ્ય પ્રજાની સેવા અને રક્ષણ હતું અને તેથી જેઓ દેવરૂપ, ઇશ્વરનાં અંશરૂપ મનાતા તેમનાં વંશજોની સ્થિતિ હાલ કેટલી બદલાય ગયેલી આપણે જોઈએ છીએ, જે રાજાઓ પહેલાં પોતાનાં બાહુબળ ઉપર જીવતા તેમના વારસોને આજ પોતાના તેમજ પોતાની પ્રજાના રક્ષણ માટે ખિટીશ સરકાર સામે જોવાનું રહ્યું છે. જે રાજાઓ રણમાં તરવારો જીતવા તેમનાં વારસો આજ કિકેટના મેદાનોમાં બેટ કેરવીને કે પોલોની રમત રમીને સંતોષ માને છે. જે રાજાઓ મહાન યજ્ઞ કરી હિંદુ ધર્મનું રક્ષણ કરતા હતા તેમનાં વંશજો આજ હિંદુ પરંપરા ઉદાશીન થયા છે. એટલુંજ નહિ પણ ધર્મ સ્થાનેને ખ્રુષ્ટ કરતાં પણ અચકાતા નથી; આજના રાજાઓ, ખુશામતીઆઓની બજારમાં ફસાઈ રાજ્ય કારભાર પૂરું ધ્યાન આપતા નથી; પરંતુ મોજશોખમાં અદ્યક પૈસો ખર્ચી નાખે છે. કેટલાક રાજાઓને હિંદુસ્તાનની હવા પણ માફક આવતી નથી અને તેથી તેઓ વર્ષના મોટા ભાગ વિલાયતની મુસાફરીએ ગાળે છે. અને ત્યાંની બુદ્ધી બુદ્ધી સંસ્થાઓને મોટી રકમો આપી વાહ વાહ મેળવે છે. ત્યારે પોતાના રાજ્યની પ્રજાનાં સુખ માટે કોડી પણ તેમનાથી ખર્ચાતી નથી, આવા રાજાઓ પોતાનાં બેસુમાર અંગત ખર્ચ ને પુગી વળવા સમ્મતને કરતા ભારે બોલમાં ચગદી નાખે છે, એટલુંજ નહિ પણ હરેક પ્રકારે તેને રંજીતી તેની પાસેથી પૈસા કઢાવે છે, આ ત્રાસ આજે દેશા રાજાઓમાં સામાન્ય થઈ પડ્યો છે. આગરનારની મજબૂત આજ ભયમાં રહે છે. રાજ્ય સત્તાની નજરમાં તેમની દોલત કયે વખતે ખુલાશે અને તેમની કક્ષાને સોજ તેઓ ક્યારે થશે તેની તેમને નિરંતર ચિંતા રહે છે. ગજાઓ સ્વેચ્છાચારી

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૬૨૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ શ્રી ઇડર ત્રણજીય પરિષ

ત્રાય લ઼ ૨૩૪૬૨ ગામ્ના - ૨૦૧૭

થયા છે, અને રાજ્ય હુન્નર ઉપર લાગણીમાં કેમ આવ્યા વિચારો પણ તેમને ભાગ્યેજ આવે છે.

રાજ્યોના કારભારીઓ દેશી હોવાં છતાં કેટલાક સ્વાર્થાંધ હોઈ રાજ્યોના મોજશોખ પુરા કરવામાં પોતાની કાર્ય દક્ષતા માને છે. રાજ્યો રમત ગમતમાં નિશાબાજીમાં અને જનાનામાં કેમ અમન ચમન કરે અને સર્વ રાજ્ય સત્તા પોતાનાજ હાથમાં કેવી રીતે નિરંકુશ રહે તે તરફજ તેઓ લક્ષ આપતા જણાય છે. અને ચેતકેન પ્રકારેજ રમ્યત ઉપર જુલમ જુલમી રાજ માટે પૈસા મેળવે છે. આવી સ્થિતિ હોય ત્યાં રાજ્યની પ્રગતિના વિચારો તો તેમને ક્યાંથીજ આવી શકે.

રાજ્યોએ ભાયાતોની દુર્દશા કરી છે, રમ્યતની શ્રેય લાગણી ગુમાવી છે, એટલે બ્રિટીશ સરકારના અમલદારોની ખુશામતજ પોતાની સહી સલામતી માટે તેમને કરવી પડે છે. એજન્સીનાં અમલદારોને રાજી રાખવા રાજ્યની કેટલીયે રકમો ખર્ચાતી હશે? પરંતુ રમ્યતને સંતોષ સુખ અને શાન્તિ આપવા તરફ તેમનું ધ્યાનજ જતું નથી; બ્રિટિશ હિંદના સ્વતંત્ર વાતાવરણનાં મોજાં દેશી રાજ્યોમાં હવે પ્રસરવા માંડ્યાં છે. ત્રાસ અને જુલમનું વાતાવરણ તેમને અસહ્ય થઈ પડ્યું છે. પરંતુ રાજ્યો બ્રિટીશ સરકારનાં રક્ષણની છાયા તળે નિરંકુશ બન્યા છે; અને નિઃશસ્ત્ર રમ્યતને કચડવામાંજ અભિમાન રાખે છે; મુંદર કાર્ય કરાંઓને અને દેશાભિમાનીઓને વિના તપાસે જેલ જતરા કરાવે છે. અને વળત આવે વાડાસિનોરનાં માર્શલ લો અને અલવર નરેશના નિમુચાણાં પ્રકરણો વિના સંકોચે તેઓ ઉભા કરે છે; આ સ્થિતિ આજકાલ હિન્દુસ્તાનનાં દેશી રાજ્યોનાં મોટા ભાગની છે.

પ્રાચીન સમયમાં મહાજનોની પ્રતિષ્ઠા હતી; રાજ્યો તેમનું માન જાળવતા અને પ્રજા ઉપર તેમની છાયા પડતી. તેવે સમયે રાજ્યો સ્વચ્છંદી નહોતા થતા. તેમને પોતાનાં રક્ષણ માટે રમ્યત ઉપરજ આધાર રાખવો પડતો. પરંતુ હવે તો રમ્યત નિરાધાર બની છે; અને બ્રિટિશ સરકાર રમ્યતને બદલે રાજ્યોની કુમકે દોડી આવે છે આ સ્થિતિ હવે સુધારવાની જરૂર છે; બ્રિટિશ સરકાર દેશી રાજ્યોની આંતર શાન્તિ જાળવવા ખંધાયેલી છે; તેણે એકપક્ષીય ન થવું જોઈએ. જો રાજ્યોને પ્રજા સામે મદદ કરવા નીકળે તો જ્યારે રાજ જુલમી હોય અને પ્રજાને પીડતા હોય ત્યારે

પ્રજાની મદદે પણ તેઓએ દોડવું જોઈએ; નહિ તો જાનને છુટા મુકી સૌ સૌનું જાન અજમાવી લેવા દેવું જોઈએ.

હાલ મહાજનોમાં અને રમ્યતમાં પણ જોઈએ તેવો સંપ નથી. હિંદુ અને મુસલમાનોમાં કુસંપ, વહેપારીઓમાં કુસંપ, જાતિઓમાં પણ કુસંપ, એટલે જે સંગઠનથી રાજ્ય ઉપર પ્રતિષ્ઠા પાડી શકાય તેની ખામી રહેલી છે. વળી રાજ્યો પણ એવા તુમાળીવાળા બનેલા છે કે રમ્યતની અરજ પણ સાંભળવાની તેમને કુરસદ નથી અને જે આગળ પડી અગ્રેસર થાય તેમને કોઈ પણ પ્રકારે હેરાન કરી ખુવાર કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે એટલે તેમની પ્રજા વાળીજ ભયભીત સ્થિતિમાં રહે છે.

આ સંજોગોમાં રાજ્યો પાસેથી ન્યાય મેળવવાની આશા ઘાટી રહે છે. મહુમ મનસુખલાલ રજગુભાઈ મહેતા એકે દેશી રાજ્યોના પ્રજાર અભ્યાસી હતા. દેશી રાજ્યોની સંસ્થા માટે તેમને અનુદત્તમાન હતું અને રાજ્યોનાં ગૌરવ જાળવાય તે માટે તેમની કાળજી હતી વારાસંતોર લોક સમાજના ત્રીજા સંમેલનનાં પ્રમુખપદેથી તેમણે પોતાનાં જે વિચારો દર્શાવ્યા હતા તેમાં તેમણે ખાસ કરીને એમ જણાવ્યું હતું કે બ્રિટિશ રાજ્યની દરમ્યાનગિરીની નીતિથી તેઓ વિરુદ્ધ છે. એમની સલાહ એવી હતી કે “ રમ્યતે રાજ્યની પાસેથીજ દાદ મેળવવી અને તે મેળવવા માટે તાકાત લાવવી બ્રિટિશ સરકાર પાસે રાજ્યોની રાવ ખાવાથી રાજ્ય અને પ્રજા બંન્માંથી એકેનું કટ્યાણ થતું નથી બદલે તેઓ પોતાની નિર્જાતા બતાવે છે. એવું પણ જોવામાં આવ્યું છે કે જેમ બેની લડાઈમાં ત્રીજો ફાવી જાય તેમ આમાં પણ—પોલીટીકલ ડીપાર્ટમેન્ટ રાજ્યોને દબાવવામાં રમ્યતની ફરીયાદોનાં ફીક ઉપયોગ કરતા જણાય છે. પણ રમ્યતને દાદ આપતા નથી. ” આ વાત પણ કેટલેક દરબજે સત્ય છે; પરંતુ આ વિચારોમાં હવે ફેરફાર કરવાની જરૂર જણાય છે. હું પણ એક વખતે સ્વ. રા. મનસુખભાઈના વિચારોને મળતો હતો; પરંતુ અનુભવે મને શીખવ્યું છે કે હાલની રાજ્ય અને પ્રજાના મનની સ્થિતિ જોતાં પ્રજા અન્યાયી અને બુદ્ધી રાજ્યને બ્રિટિશની દરમ્યાનગિરી વિના ઠેકાણે લાવી શકશે નહિ.

બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના યાતાવરણની અસર દેશી રાજ્યો અને તેમનાં અમલદારોપર નથી થઈ, તે અફસોસની વાત છે. કેળવણી અને સ્વતંત્રતા પ્રેમ હિન્દીઓ પણ દેશી રાજ્યની નોકરીમાં દાખલ થતા પોતાના ઉત્તમ વિચારોને તિલાંજલી આપતા જણાય છે. આ સ્થિતિએ બ્રિટિશ સરકારની આંખો ઘેરાયેલી છે. લોક મત આજકાલ દેશી રાજ્યોની વિરુદ્ધ થયેલો છે; થોડા ઘણાં)

મોટા રાજ્યો સિવાય બીજા રાજ્યોમાં જે એક હથ્થુ સત્તા ચાલે છે. તે નાણુદ કરી પ્રમુખિય તત્વ રાજ્ય વ્યવસ્થામાં દાખલ કરવાની હીલચાલે સરકારનું ધ્યાન ખેંચ્યું છે; પોતાની સત્તા નિરંકુશ રહે તે માટે તેમણે પણ અગવળ કરવા માંડી છે અને પોતાનાં પ્રતિનિધિઓને યોગ્ય સલાહ લેવા વિલાયત પણ મોકલ્યા છે. દેશી રાજ્યોની રમ્યતની પણ આવે સમયે ફરજ છે કે તેમણે એકત્ર થઈ પોતાની માગણીઓ આપતા “ રાયલ કમીશન ” સન્મુખ રજુ કરવા તત્પર રહેવું, મુંબાઈમાં સર્વ દેશી રાજ્યોની પ્રજા પરિષદ આવતા બુલાર્થ માસની શરૂઆતમાં ભરવાની ગોઠવણ થઈ છે. તે પ્રસંગે દેશી રાજ્યોની પ્રજાનાં આગેવાનોએ હાજરી આપી તે પરિષદનાં કાર્યમાં ગનતી મદદ કરવા તત્પર થવું જોઈએ.

સરકારની રાજનીતિ પણ અચોક્કસ જણાય છે. સરકારને જ્યારે ફાવે છે ત્યારે જખરજસ્ત દેશી રાજ્યના કારભારમાં પણ વચમાં પડે છે, એટલુંજ નહીં પણ પદબ્રષ્ટ કરવાનાં અને સર્વ સત્તા છીનવી લેવાનાં છેવટનાં પગલાં પણ ભરે છે. જ્યારે બીજા પણ એવા દાખલા જોવામાં આવે છે કે જ્યાં નાના મોટા ઠાકોર રાજાઓ અત્યંત અન્યાય અને પ્રજા પીડક હોય એવા સંસ્થા દાખલાઓ સરકારની સમક્ષ મોબુદ હોય છતાં તેમની રાજ્ય વ્યવસ્થામાં વચમાં પડવાની આનાકાની કરે છે. સરકારે તેથી પોતાની દેશી રાજ્યો પરત્વેની નીતિ ચોક્કસ કરવાની જરૂર છે.

હિંદુસ્તાનમાં કેટલાક એવાં નાનાં નાનાં રાજ્યો છે કે જેની આમદાની તદ્દન મામુલી છે; એવાં રાજ્યો જે પોતાનુંજ રક્ષણ કરવાને અશક્ત હોય છે. તેમને માથે ગરીબ અને નિરાધાર પ્રજાનું રક્ષણ લદાએડું છે. આવા રાજ્યો પાસેથી રક્ષણની શું આશા રાખી શકાય? આવા નાનાં ઠાકોરો પણ મોટા દરબારોનાં જેવાં ઠાઠ માઠ અને મોજશોખ માણવાની ઉમેદો રાખે છે અને તે પુરી પાડવા રમ્યત પાસેથી પૈસા કઢાવવા ત્રાસ આપે છે, તેમને આપેલી દીવાની અને ફાજદારી સત્તાને તેઓ દુરુપયોગ કરે છે બીન કેળવણી અને ખુશામતીઆ બીન અનુભવીઓને ન્યાય ખાતાનાં અમલદારો નીમે છે. એટલે તેમની પાસેથી ન્યાયની આશા ભાગ્યેજ રાખી શકાય છે; આવાં રાજ્યો પાસે આવી ભારે સત્તા રાખવી એ ખરેખર વિધાતક નીતિ છે; હાલમાં ચારે બાજુ જોતાં લોકમત એકી અવાજે એજ પોકારી રહ્યો છે કે; આ સત્તાઓ છીનવી લેવી અને ન્યાય આપવાની ગોઠવણ બ્રિટીશ હાઈકોર્ટ જેવા સ્વતંત્ર ધોરણે નામદાર સરકારે કરી આપવી જોઈએ એટલે કે દેશી રાજ્યનું ન્યાયખાતું રાજ મહારાજાઓથી સ્વતંત્ર હોવું જોઈએ.

રાજ્યનાં કારોબારી ખાતામાં પ્રજાને અવાજ રજુ કરવાનો હવે જરૂર જણાય છે, અને તેમ કરવા માટે પ્રતિનિધિ મંડળ ચુંટણીનાં ધોરણે રચાયાં જોઈએ; રાજ્યો હાલ જે એમ માને છે કે રાજ્યની સઘળી જમીનોના તે માલિક છે; તેવા સવાલ તેમના મગજમાંથી નીકળી જવા જોઈએ, અને તેમણે સમજવું જોઈએ કે રાજ અને પ્રજા એ એક કુટુંબ છે અને રાજ એ તે કુટુંબના મુખ્ય પુરૂષ છે અને તેથી એ કુટુંબીના સર્વ જણાનું શ્રેય કેમ થાય તેનાજ વિચારે હરહમેશ તેમણે કરવા જોઈએ, રાજ્યની આવકનાં તેઓ માલિક છે એમ નહિં સમજતાં ફક્ત તેઓ તેનાં ટ્રસ્ટી છે એવી ભાવનાં તેમનાંમાં ઉદભવવી જોઈએ, અને આવકનાં અમુક ભાગ પોતાનાં કુટુંબનાં નિર્વાહાર્થે રાખી બાકીની આવક પ્રજાના પ્રતિનિધિઓની મરજી પ્રમાણે પ્રજા કલ્યાણ માટે વાપરવી જોઈએ, આવા પ્રકારના પ્રગંધ હવે ખ્રિસ્તી સરકારે જાંધી આપવાની ખાસ જરૂર છે. આવું થશે ત્યારેજ દેશી રાજ્યોના લાખલુટ ખર્ચે ઉપર અંકુશ મુકાશે અને દેશી રાજ્યની પ્રજાને સુખી થવાનાં દિવસો આવશે.

નામદાર શાહનશાહને ખ્રિસ્તી રાજ્યની પ્રજા ઉપર જે સત્તા નથી તે હાલ હિંદના નાના મોટા હાકોરો અને રાજ્યો ભેગાં છે. એ નિરંકુશ સત્તા જે પ્રજાનાં ભલાની ખાતર નેકસર ભોગવાની હોય તો તો દેશી રાજ્યની પ્રજાનાં જેવી બીજી કોઈ પ્રજા સુખી ન હોય; કારણ કે ખ્રિસ્તી રાજ્યની રહ્યતની માફક તેમને છેવટની દાદ મેળવવા વિલાયતની પ્રિવીકાઉન્સીલ સુધી જવાનું નથી હોતું. પરંતુ તે ઘેર બેઠાંજ મેળવી શકે છે. એમને પ્રજાના લાભના કાયદાઓ ઘડવા માટે મુંબઈ અગર દિલ્લીની સરકાર કે કાઉન્સીલ પાસે નથી જવું પડતું. પરંતુ એક મહારાજાનેજ વિનંતિ કરતાં તે વસ્તુ તે મેળવી શકે છે. પરંતુ એવી સ્થિતી છેજ ક્યાં? અહીં તો ન્યાય અને કાયદો બન્ને મનસ્વીપણે અમલમાં મુકાય છે.

દેશી રાજ્યની પ્રજાનું લક્ષ તેથી ઇંગ્લાંડ, ડેન્માર્ક, જર્મની, ફ્રાન્સ વિગેરે પ્રજાસત્તાક રાજ્યોનાં બંધારણ તરફ દોડવું છે અને તેના મુકાબલા થાય છે. “દેશી રાજ્યોની સત્તાઓ ઉપર અંકુશ મુકો.” “દેશી રાજ્યોને પ્રજાનાં જવાબદાર બનાવો.” એજ માગણી આજ કાલ સર્વ ઠેકાણે થઈ રહી છે. પરંતુ એ માંગણી જેટલા જોશથી કરવી જોઈએ તેટલા જોશથી રજુ થતી નથી કારણ કે દેશી રાજ્યની પ્રજા અત્યંત ડરપોક છે; તેને સ્વતંત્રતા અને દેશાભિમાની બનાવવા જતાં સ્થાનિક સત્તા અને સામરાજ્ય સત્તા એ બન્નેથી બીવાનું હોય છે, દેશી રાજ્યો કોઈ પણ ભતની બહોર હીલચાલને દાખી દેવામાં “તે ખ્રિસ્તી રાજ્યની વિરુદ્ધ છે” એવા બહાનાં હમેશાં કાઢે છે.

અને તેમ કરી દેશી રાજ્યો પોતાને સખળ કરવા પ્રવૃત્તિ ટેકા ન લેતાં પ્રજામાં આવતાં ચેતનને મુળથીજ દાબી દેવાનાં પગલાં લે છે. પરિણામે નિરંકુશ સત્તાથી દેશી રાજ્યોમાં કેટલેક ઠેકાણે અધેર જોઈએ છીએ. આ અધેર દુર કરાવવા પ્રજાએ હિંમતવાન થવાની જરૂર છે, અત્યારે તો એમનાંમાં જ્યાં જુવે ત્યાં એકજ વસ્તુ નજરે પડે છે. તેઓ એજ ભયમાં હોય છે કે “ રજો ને અમને પકડી જશે ? ” રજો ને અમારો હાંડ થશે ? રજો ને અમને ત્રાસ આપવામાં આવશે. ” આવા ભયો ખરા હોય પણ ખરા તો પણ તે સહન કરવાને માટે આત્મ ભોગ આપવાની તાલીમ લેવાની દેશી રાજ્યની પ્રવૃત્તિ અત્યંત જરૂર છે; અને તેમ થશે ત્યારેજ તેમનામાંથી ડરપોકપણું જશે; હિંમત આવશે અને અન્યાય સામે લડી જીલમને દુર કરાવશે, હવે મધિર કૃપાએ એવા વખત આવ્યો છે કે, જ્યારે દેશી રાજ્યોની પ્રજામાં શુરવીર, ત્યાગ વૃત્તિવાળા અને આત્મ ભોગ આપવાવાળા સેવકો પેદા થવા લાગ્યા છે. કુશળતા અને હિંમતથી કામ લેઈ દેશી રાજ્યોની પ્રવૃત્તિની પરિપક્વ હવે તેઓ ભરવા લાગ્યા છે; કાઠીયાવાડ અને મહારાષ્ટ્રમાં આવી પરિપક્વ અંદર કાર્ય કર્યું છે. અને કેટલાક રાજ્યોમાં તેની અસર થતાં રાજ્ય બંધારણમાં સુધારા પણ થતા લાગ્યા છે આ દ્રવ્ય જીની આંખે જોનારને સ્વપ્નાં જેવું લાગે પણ એ સ્થિતિ આપણું જોઈએ છીએ તે એક ઉત્તેજનનું ચિન્હ છે; આ સ્થિતિ લાવવા માટે આપણા ઘણાં ભાઈઓને સહન પણ કરવું પડ્યું છે.

પરિષદ અને સાંગડન ઉપરાંત દેશી વર્તમાનપત્રોએ દેશી રાજ્યનાં કાળાં કૃત્યો અને જીલમો બહાર લાવવા અનેરી સેવા બબલી અગવળને વેગ આપ્યો છે એમ કબુલ કરવુંજ પડશે પરંતુ તેવા પત્રો તરફ રાજ્યોની દ્રષ્ટી ઘણીજ કરડી હોય છે અને તેવાં પત્રો પોતાની હદમાં દાખલ થતાં બંધ કરવાના પ્રયત્નો કરે છે, જાણે કે તેમનાં રાજ્યની બહારની જનસમાજ અગર લોક નાયકો અને પ્રિટીશ સરકાર જેની જાણ માટે તે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે તેનાં ઉપર તેવાં લખાણોની અસર થતી અટકી જાય, આવાં પગલાં લેવાથી રાજ્યો હાંસીને પાત્ર થાય છે; એટલુંજ નહીં પણ તેમનાં પાલ વધારે ખુલ્લાં થાય છે. અને પત્રનો ફેલાવો વધે છે. રાજ્યની પ્રજા રાજ્યની બીકથી પત્રો મંગાવી શકતી નથી અગર મંગાવે છે તો ઘણીજ ચુપકીને ગૂઢી ગૂઢી ને વાંચે છે; જ્યાં પત્ર વાંચવાની હિંમત નહીં ત્યાં લખાણો અને બાતમીઓ પુરી પાડવાની વાતજ શી ?

તમારું ઇંડર રાજ્ય પણ કાંઈ અપવાદ રૂપ નથી તમારો પ્રદેશ ઘણોજ અહોજલાલીવાળો છે. તે હિન્દુઓનું ધાર્મિક સ્થાન છે. અને તેમાં હિન્દુ ધર્મ

રક્ષક બ્રાહ્મણોની મોટી વસ્તી છે પુરાતની કીમતી અને લગ્ય દેવાલયો આ પ્રદેશમાં આવેલાં છે. ભૂતકાળના હિન્દુ રજપુત રાજાઓએ તેમનું રક્ષણ કર્યું છે; અને તેમણે ઘણી નામના મેળવી છે. અને ઉદેપુરનાં મહારાણાં તથા મહારાષ્ટ્ર નરવીર શીવાજીની ઉત્પત્તિ આ ઇંડર પ્રદેશને આભારી છે; મહારાજ કેસરીસિંહજીનાં વખત સુધી આ હિન્દુવટ જગવાઈ રહી દેવસ્થાનોનાં નિર્વાહ અર્થે અપાયલી જાગીરા પગાર ધર્મનું પાલન થયું પ્રજાને સુખી રાખવાને સૌ પ્રયાસો ચાલુ રહ્યા પરંતુ અફસોસની સાથે નોંધ લેવી પડે છે કે પાશ્વર્યાત કેળવણી પામેલા યુરોપાદિ સુધરેલા દેશોમાં પર્યટન કરેલા નવીન જમાનામાં મહારાજનાં સમયમાં નવીન ફેરફારો થવા લાગ્યા ધાર્મિક સંસ્થાનોની જાગીરા જમ થવા લાગી ધાર્મિક વર્ષાસનો બંધ થયા ! પ્રજાનાં સુખ દુઃખની વાતો વિસરાઈ ધાર્મિક ક્રિયાઓ અને ઉત્સવોને બદલે પોલો, ક્રિકેટ અને શિકાર તરફ લક્ષ અપાવા લાગ્યું મહારાજ સર પ્રતાપસિંહ જેવા જગમશદુર પુરુષ પણ પોતાનું રાજ્ય સુવ્યવસ્થિત ન રાખી શક્યા વળી જોધપુર રાજ્યની જવાબદારી પોતાને શીરે આવતાં રાજ્યની લગામ કુલ સત્તા સાથે મહારાજ સર દૌલતસિંહજીનાં હાથમાં મુકાઈ મી. લલુભાઈ જેશંકર અને ચાંદરણીના રાજજી જેવા તેમના કારભારીઓ મળવાથી રાજ્યમાં અંધાધુંધીનો પાર ન રહ્યો ન્યાયને દરવાજો તાળાં દેવાયાં રાજ્યની મહે સુલમાં અનહદ વધારો થયો. મી. લલુભાઈનાં ફગદુપ મગજમાંથી જાત જાતનાં અને ભાનભાનના નવીન કરોની યોજના નીકળી અને તેનો અમલ થયો પૈસાદાર ન જોવાયા ગરીબ ન જોવાયા પણ જ્યાં દેખે ત્યાંથી પૈસા એકઠા થયા, નીવારસી કન્યા વિક્રય છીનાળાં વેરાનાં બહાને હજારો રૂપીઆ આ કર્મચારીઓએ તમારા ભાઈઓ અને બહેનોને પોલીસ પહેરા તળે બેસાડી મારની અને કેદની ધમકી આપી પડાવ્યા એટલેથીજ ન અટકતાં પાટીયા વેશના નામથી જોગણાની લુંટ ચાંદરણીના રાજજીએ શરૂ કરી—ઇંડર પ્રજા આ ત્રાસ કેમ શહન કરી શકી ? એનું પુરૂષાર્થ ક્યાં ગયું હતું ? એમનામાં શું કોઈ દેશાભિમાની પુરુષ ના પાડ્યો ? એમનામાંથી કોઈ મરણીઓ ના નીકળ્યો ? ભીડના અને કાયરતાએ એમનામાં ઘર કર્યું હોય એમ એક નિઃસત્વ પ્રજાના માફક બે લાખ પ્રજાએ નીચું ઘાલી ગુલામીની અવસ્થા ભોગવી—ઇતિહાસનાં પાનાં ઇંડર ની પ્રજાનાં આ દિવસો સ્મરણીય રાખશે, આ જુદાં શું ઇંડર દરબારને કાને નહિં આવેલાં ? આ ત્રાસ શું ઇંડરનાં દિવાનથી અજાણ્યો હતો ? આ અધેર નથી મહીકાઠાંનાં પોલીસીકલ એજન્ટ શું અજાણ્યો હતા ? પણ ગરીબ પ્રજાને બચાવવા કોઈએ લક્ષ આપ્યું નહિં.

સને ૧૯૧૦ માં પણ પ્રજાએ ઈડર રાજ્યના ગેર વહીવટનું ખિટિશ સરકારને ભાન કરાવ્યું હતું. ને શસ્ત્ર નિરાધાર પ્રજાનું એકનું એક હથિયાર “ હડતાલ ” નો તેણે ઉપયોગ કર્યો હતો (૩૧) દિવસ હુકાના ઇડરમાં બંધ રહી હતી, પરંતુ છેવટે રાજ્યની આણકય નીતિનો જય થયો હડતાલ તુટી પ્રજાનું એકય તુટ્યું મેમોરીયલ ઉંચું મુકાયું અને આગેવાનોના મુચરકા લેવાયા કે “ મહારાજાશ્રીરાજ શ્રી મેજર જનરલ સર પ્રતાપસિંહજી સાહેબ બહાદુર જી. સી. એસ. આઈ. કે. સી. બી. એસ. એલ. ડી. હીજ મેજરજી નામદાર હિન્દુસ્તાનના શહેનશાહનાં એ. ડી. સી. ઈડર સ્ટેટ. ”

અમો નીચે સહી કરનાર (નામદાર મહારાજ સાહેબની હાજુરમાં) ઈડર અને વડાલીનાં મહાજનો અરજ બુઝરીએ છીએ કે આપ નામદારે સને ૧૯૧૦ નાં ઓગસ્ટ માસમાં જે નવીન કરો નાખ્યા છે તે બાબતમાં ઓગસ્ટ ૧૯૧૦ થી આજ સુધી રાજ્ય સામે જે અયોગ્ય પગલાં લેવાયાં છે તેને માટે અમો પુરતો પશ્ચાતાપ કરીએ છીએ અને અમે અમારી રાજબુશીથી અને મરજથી ઠેક લીમતનગર સુધી આવ્યા છીએ. અને અમારી થયેલી ભુલો માટે માફ કરવાનો આપ નામદારના માયાળુ અને દયા ભરેલા હુકમને માથે ચલાવીએ છીએ અમે અમારા તેમજ અમારા વારસો તરફથી હવેથી આવું તોફાન નહિ કરવાનું તેમજ આવા કામોમાં કાંઈપણ બતલના ભાગ નહીં લેવાની કબુલત આપીએ છીએ. અમે કબુલ આપીએ છીએ કે અમે નીમકહરાગ નહીં થઈએ અને આ કબુલતથી વિરૂદ્ધ વર્તન કરીશું તો આપ નામદાર સત્તાધારી છો તે અમે જાણીએ છીએ.

આ લખાણથી અમે લાખી આપીએ છીએ કે અમે હમેંશા સારી વતુભુક રાખીશું. આ લખાણ અમને અને અમારા વાલી વારસોને બંધનકર્તા છે. રાજ્યે નાખેલા નવા કરો સગંધી હમારે કાંઈપણ ફરિયાદ નથી. ”

સપ્ટેમ્બર માસનાં મેમોરીયલ પછી સરકારની આંખ ઉઘડતાં નવેમ્બરમાં આ શુલાની ખતપર સહીઓ લેવાય છે. પોલીટીકલ ખાતું વિના તપાસે આ ખત વાંચતાં મહારાજા અને મહારાજકુમારના કૃત્યને કાયદેસર માને છે અને મહાજન પશ્ચાતાપ અને પ્રાયશ્ચિત કરવા બુશીથી લીમતનગર ગયું એમ માને છે ભોળી ઈડરની પ્રજાએ રાજ્ય સત્તામાં વિશ્વાસ મુક્યો અને જાણ્યું કે હવે સઘળું ભુલી જવામાં આવશે. અને રાજ્ય સત્તા પોતાની ભુલો સુધારશે નવા કરો નહીં નાંખે અને જે થયું તેથી ધડો લેશે. આમાં પ્રજા જેનરલ આગેવાનોને વીણી વીણી હેરાન કર્યા પ્રજા કાર્ય કુંડ જસ, થયું અને અગવળ બંધ પાડી ત્રાસ અને ભયનું સામરાજ્ય સ્થપાયું.

આ સ્થિતિ તમે પંદર વર્ષ સહન કરી તમારી સહન શક્તિને પણ ધન્ય છે ! ઇંડર ભુમી મીઠા લલ્લુભાઈનાં અમલમાં એક મહા ત્રાસનું દૃશ્ય બની ગયું હતી તથા પ્રજાની જનમાલની સલામતી નહોતી સ્ત્રીઓનું શીયળ સલામત નહોતું પ્રજા પાયમાલ થઈ હતી રાજ્યમાં અધેર અને જુદમી વહીવટ જોઈ જુના અને નવા જાગીરદારો સરદારો અને પટાવતો પણ નિર્ભયપણે પોતાની નિરંકુશ સત્તાનો તેમની રહ્યતને ચુસવામાં ઉપાયોગ કરવા લાગ્યા ન્યાં ખાલ-સાની ભુમ ન સંભળાઈ ત્યાં ઠકરાતોની પ્રજાની ભુમ કોણ સાંભળે ? ઉપજના માલીક ઠાકોરો તે જમીનના માલીક થઈ ગેઠા મન માનતી વિદ્યારી મરજીમાં આવે ત્યારે વધારવા લાગ્યા નવા નવા કરો તેમણે પણ નાખ્યા મોજ શોખ વધાર્યા અને પ્રજાને રંજીતવા માંડી.

છેવટે આ મુંગી પ્રજાનો અવાજ મોડાસાવાગ્રી શ્રીયુત મથુરદાસ લાલજી ભાઈ ગાંધીનાં કાને પડ્યો આ ભાઈએ ઇંડર પ્રજાને એક વખત ફરીથી તેમની સુપુત્રીમાંથી જગાડી તમારી શુભામી સ્થિતિનું ભાન કરાવવા બીડું ઝડપ્યું અને સન ૧૯૨૫ ના ફેબ્રુઆરી માસમાં ઇંડર પ્રજાકિય મંડળની સ્થાપના મુંગાઈમાં કરી ઇંડરના સુપુત્રો તેમનાં વાવટા નીચે એકત્ર થઈ તેમની જન્મ ભુમીની સેવા કરવા તૈયાર થઈ ગયા રા. મથુરદાસભાઈનાં ઇંડરનાં અધેર સખાંધી કડક અને સંચાટ તથા નિંદર લાળાણીની પરંપરાએ ઇંડરવાસ્તીઓને ઘેર નિંદ્રા-માંથી જગાડ્યા સ્વ. હરગોવીંદભાઈ ડાકર સને ૧૯૧૦ ની લડતનાં અનુભવી હોઈ તેમણે પોતાની સરદારી નીચે મુંગાઈમાં વસ્તી ઇંડર પ્રજાનું સંગઠન કરી સભાઓ ઉપર સભા ભરી રાત્રી દીવસ સતત ઇંડર પ્રજાના છુટકારાનાં સવાલ ઉપર વિવેચનો કર્યા વર્તમાન પત્રો રીખાતી પ્રજાને મદદ કરવા લાગ્યા અળવ-વળાને પુરજોશ આપવા “પ્રજામત પત્ર” જુદો ઉપાડ્યો. અને ઇંડરની પ્રજામાં નવીન જોશ આણ્યું આ લાળાણી આ અળવળા અને વર્તમાનપત્રોનો તાપ તે વખતના કર્મચારીઓ ઇંડરની શાન્ત ભુમીમાં પણ સહન ના કરી શક્યા વર્ત-માન પત્ર રૂપી હથિયાર જુદમગારો ઉપર કેવી અસર કરી શકે છે એ જાણવા આ દાખલો બસ છે.

સત્તાઅંધ લલ્લુભાઈ આ અળવળાનું માપ ન કાઢી શક્યા એમણે તો ચાણાક્ય નીતિ શરૂ કરી તુલસીરામ જેવા પણ ભ્રમીત થઈ મુંગાઈની સભા-ઓમાં પણ રાજ્ય પક્ષનો બચાવ કરાવો ખડા થઈ ગયા અળવળા સામે વિરો-ધીપત્રીકાઓ કાઢી રાજ્યને ખુશ કરી અંગત સ્વાર્થ સાધનારા પણ નીકટ્યા બાજુ ન ફાવતાં વર્તમાન પત્રોની બંધી કરી આગેવાન ગણુતાં મંડળના કાર્ય કર્તાઓને ઇંડર રાજ્યમાં દાખલ થવાની મનાઈ કરવામાં આવી આવા જાપનાનાં

મલાએ એ મંડળના કાર્ય ને પૂર વેગમાં આણ્યું હવે મંડળે જાહેર સભાઓ ઉપર સભાઓ ભરી જુલમીનાં કૃત્યો ઉઘાડા પાટી જાહેર તપાસની માંગણી સરકાર પાસે કરવા માંડી.

લડલુભાઈનાં ફળદુપ લેખમાંથી આ અળવળ કેટલાક રાજદ્રોહી મંત્રીઓની છે અને આક્ષેપોમાં કંઈ સત્ય નથી એવા ભાસ નામદાર સરકાર ઉપર પાડવાનાં ધરાદારથી એક ખરીતો તૈયાર કરવામાં આવ્યો અને તેના ઉપર ઇંડર પ્રદેશનાં આગેવાની સહીઓ આપણે જોઈ ગયા છીએ આટઆટલું દુઃખ પડવા છતાં આટલો જુલમ પ્રવૃત્તિ રહ્યો હતો અને સને ૧૯૧૦ માં મારી પત્ર લખાવી લઈ જુલમ ચાલુ રાખેલો છતાં આગેવાનોએ ફરીથી ૧૯૨૫ નાં જુલાઈ માસમાં એવું સ્ટીપેન્ડિટ લખી આપ્યું કે “ ઇંડર રાજ્યમાં તો રામરાજ્ય આવે છે અને ઇંડર પ્રજા તો રાજ્ય ને વફાદાર છે. જે લખાણો આજકાલ પ્રસિધ્ધ થાય છે તે ફક્ત કેટલાક રાજદ્રોહી અને તોફાની માણસોનાં કૃત્યો છે. ”

ધન્ય છે ! ઇંડરી સ્થાનિક પ્રજાને જે વળતે સોડીઓના માર ચાલુ હતા, નિવારણના નામે ધોળે દહાડે લુંટ ચાલુ હતી ગમે તે વળતે અને ગમે તે જાને પોલીસનાં પહેરામાં બેસવું પડતું હતું, તેવું સમયે આવા ખરીતા ઉપર ઉપર સહી નહીં કરવાની જાહેર અને નૈતિક હીમત તેમનાંમાં ના આવી રાજ્ય ને ખાત્રી થઈ કે. તેમની પ્રજામાં કેટલું પાણી છે, જે ભાઈઓ છુટાકારા માટે સત્ય અને ન્યાયના માર્ગે કાર્ય કરી રહ્યા હતા તેમને માટે ઉચ્છ્રાંખળ અને રાજદ્રોહી જેવા શબ્દો લખતા તેમને જરાએ વિચાર નહીં આવ્યો ! આ લડલુભાઈના ત્રાસ આ જાહેર સંદેશાની માઠી અસર નામદાર સરકાર ઉપર થાય તે પહેલાં મંડળનાં કાર્યવાહકોએ જોઈ લીધું કે આ લડલુભાઈની કપટ નીતિ છે, સંદેશાનું પાલ જલાર આવવા લાગ્યું સહીઓ કરનારાઓએ સોગળનામાં કર્યા કે આવા સંદેશા ઉપર અમે સહીઓ કરી નથી. કેટલાકોએ જણાવ્યું મીંડ લડલુભાઈએ કોરા કાગળ ઉપર જોર જુલમથી સહીઓ કરાવી હતી આ કપટજાળ ઉઘાડી પડી ગઈ.

પ્રજાક્રિય મંડળનાં અગ્રેસરો એ. મે. મલિકાંડાનાં મે. પા. એન્જન સાહેબની સલાહાત લીધી તેઓની સમક્ષ સર્વ હકીકતો રજુ કરી. મેમોરીયલ તૈયાર કરી નામદાર સરકાર સમક્ષ રજુ કર્યું. આટલું થતાં કંઈક નવીન હીમત અને ઉત્સાહ ઇંડર પ્રજામાં આવ્યો તેમજે કાંઈક શાન્તિનો શ્વાસ ખેંચ્યો અને તેમનાં ઉપર ગુજ

રેલા ત્રીતમોની જે એપ્રીલીયેટો તેમણે મુંબઈની હાઈકોર્ટમાં કરી છે; તે વાંચતાજ આપણાં રૂવેરૂવાં ઉભાં થઈ જાય છે. એ વાંચતાંજ એવું ચાળજું જણાઈ આવે છે કે ઈંદર પ્રદેશમાં ખરેખરો જીલ્લમ અને ત્રાસનું સામરાજ્ય હતું હિન્દુસ્તાનની ભૂમી ઉપર આ વીસમી સદીમાં મુઘરેલા જમાનામાં આવા અમાનુષી અત્યાચારો ભાગ્યેજ કોઈ રાજ્યમાં બનતા હશે નિરાધાર પ્રજાની રાય અને રાંક સ્ત્રી પુરૂષો ઉપર જે જીલ્લમો ગુજર્યા છે તે વાંચતાં પાપાણુ હૃદયના માણસોને પણ આંખમાંથી પાણી આવ્યા વિના ના રહે શાન્ત વૃત્તિવાળા પુરૂષ ને પણ ક્રોધાગ્નિ ઉત્પન્ન થયા વગર ના રહે એવા દુર્ગો ઈંદર પ્રજાએ મુખે મોઢે સહન કર્યાં.

નામદાર સરકારને આ હકીકતની જાણ થતાં લલ્લુભાઈ અને તેના સાથી-ઓને ઈંદર નરેશ પાસેની નોકરીમાંથી દૂર કરી દેશપાર કરાવ્યા તેમજ આંદર-જીના રાજજીને પણ નોકરીમાંથી કમી કરવામાં આવ્યા અને રા. બ. હરજીવનદાસ કોટક સાહેબને દીવાન તરીકે નીમી રાજ્ય તેઓ સાહેબનાં હાથમાં સોંપ્યું છે. તે માટે ઈંદર પ્રજા નામદાર બ્રિટીશ સરકારની ડગ્ગી છે. કોટક સાહેબ રાજ્યની લગામ હાથમાં લીધી ત્યાર પછીના નવા જીલ્લમો બાંધ થયા છે. અને પ્રજાએ જીલ્લમોનો દમ લીધો છે. પણ જ્યાં સુધી લલ્લુભાઈ અને આંદરજીના રાજજી જેવા જીલ્લમગારોની બદલે તપાસ થઈ તેમાં યોગ્ય નસિબત થાય નહીં ત્યાં સુધી પ્રજાને શાંતિ મળશે નહિ.

રા. બ. કોટક સાહેબની દીવાન તરીકેની કારકીરરી જાણીતી છે કાઠીયા-વાડમાં તેમણે સારી નામના મેળવી છે મુંબઈ કોર્ટન એસોસીએશનમાં પણ તેમનાં કાર્યની તારીફ થઈ છે. રા. બ. કોટક એક પ્રસિદ્ધ વ્યક્તી છે. જન-સમાજમાં ફરનાર છે. તેથી તેમને વિષે બદલે પ્રજાએ અને વર્તમાનપત્રોએ મોટી આશાઓ બાંધેલી છે. ઈંદર પ્રજા પણ તેમની તરફ આશાની નજરે જોઈ રહી છે. રાજ્ય વ્યવસ્થામાં તેઓ સુધારા કરવાની ઉમેદ રાખે છે.

ઈંદર પ્રજાકિય મંડળ કે જેણે ઈંદર પ્રજાની પ્રતિનિધી તરીકેની હાલસુધી નિરૂપણે અને ઘણાં જોખમો વેડીને સારી સેવા બજાવેલી છે તે મંડળને પ્રજાનાં એક વિભાગનાંજ પ્રતિનિધિ માનવામાં રા. બ. કોટક સાહેબની માન્યતા સાચી નથી આશા રાખવામાં આવે છે કે તેઓ સાહેબ સાચી સ્થિતી સમજવા પ્રયત્ન કરશે અને મંડળની યોગ્યતા સ્વીકારશે.

રા. બ. કોટક સાહેબ એક સારા યુનિવર્સિટીની પદવી પામેલા અને કેળવણીના ગૃહસ્થ છે મુંબઈ જેવા સ્વતંત્ર વાતાવરણમાં લાંબો વખત ગાળી

બંદેર જીવનના અભ્યાસી થયા છે. લેજિસ્લેટીવ કાઉન્સીલ અને એક્ઝેક્યુટીવ સુપ્રીમોમાં મત પણ આપી આવેલા છે. એટલે દેશના બંદેર જીવનને પોષવા અને ઉત્તેજન આપવાની જરૂર વીધે મારે તેઓને સલાહ આપવાની ના હોય પરંતુ એટલી આશા તો હું તેમના તરફથી રાખી શકું કે તેઓ બંધારણ પૂર્વકની લોક સંસ્થાને અને તેનાં અભિપ્રાયોને યોગ્ય માન આપે.

નવીન રાજ્યતંત્ર હામલ કરવામાં સૌથી પ્રથમ જે અમલદારો જુલમી રાજ્યતંત્રના મદદગાર હતા તેમને છુટા કરવા જોઈએ. રા. બ. કોર્ટકે ઘડાયેલા અનુભવી અને વિદ્વાન અમલદારોની ભરતી કરી છે, અને તેમની પાસે મુંદર કામની આશા રાખી શકાય છે, છતાં પણ અમલદારી વર્ગમાં હજુ ઘણાં કેર કાર કરવાની જરૂર જણાય છે. તેમ જર્જ પણ કમી કરવાની જરૂર છે.

જમીન મહેસુલ ખાતું બાસ સુધારવાની જરૂર છે. જમીનનાં કસ જોતાં વિધાટી ભારે છે. ગરીબ ખેડૂતોની સ્થિતી સુધારવા માટે વીધાટીનાં દર ઓછા થવો જોઈએ. એટલુંજ નહિ પણ તેમને તગાવી વીગેરે આપી ખેતી સુધારવા તરફ લક્ષ આપવું જોઈએ. મુંદર રાજ્યની કે જમીન બીન ખેડાયેલી થઈ છે શું મુંદર રાજ્યમાં ખેડુતો નથી? ખેડુતો છે અને એ જમીન ખેડવી તેમને માટે મુશ્કેલ નથી પરંતુ રાજ્ય તરફથી પ્રજાને ઉત્તેજન મળતું નથી સારી શરતોથી જો જમીનો ખેડવા અપાય અને રાજ્ય થોડી ઘણી મદદો આપે તો મુંદર પ્રજા સુખી થાય અને રાજ્ય પણ આબાદ થાય બહારનાં ખેડુતોને જમીન આપી ખેડાવવાથી ભલે રાજ્યને થોડા ઘણા ફાયદો થશે પરંતુ મુંદર રાજ્યની પ્રજાને તેથી શો લાભ થશે? મુંદર પ્રજાએ તેથી મે. દિવાન સાહેબને અરજ કરી પડતર જમીનો મુંદરના વતનીઓને ખેડવા આપવા પ્રબંધ કરાવવા જોઈએ. મુંદરનાં શ્રીમતોએ પણ ખેડુતોની કંપનીઓ કરી સસ્તા બ્યાન્ડ નાણાં ધીરી જમીનો હસ્ત કરી કેળવવામાં મદદરૂપ થવું જોઈએ.

એ રીતે રાજ્ય શાહુકાર અને ખેડુત એ ત્રણે સહકાર કરે તો સમસ્ત પ્રજા સુખી થાય એમાં શક નથી જમીન મહેસુલનું ધોરણ પણ આનુબાનુનાં સંજોગો વિચારી થવું જોઈએ અને બને ત્યાં સુધી તે બાથુક નક્કી કરી નાખવું જેથી ખેડુતો પોતાની જમીનોને શાન્તિથી કેળવી શકે.

મુંદર રાજ્યમાં નાના-નાના ઠાકોરો ઘણા છે તેમના ખેડુતોની દુરદશાનાં તો વચ્ચર થઈ શકે તેમ નથી મુઠેટી ઠાકોર સાહેબના ખેડુતો મારી પાસે ઠાકોર સાહેબે તેમની અરજીઓના આપેલા જવાબો લઈ આવેલા હતા તે

જવાબોમાં ઉદ્ધતાઈ અને એપરવાઈ સિવાય બીજું કંઈ ન જોયું
આપદાદાના વળતથી જે જમીનો ખેડુતો ખેડતા આવ્યા છે તેની
માલિકી ઠાકોરો પોતાની માને છે અને અસહ વતનીઓને હવે ઠાકોરો કહે છે
કે તમારે અમારી મરજી પ્રમાણે મહેસુલ ન આપવું હોય અમારી શુદ્ધામોની
માફક વેઠ ન કરવી હોય અમે અમારા મોજશોખ માટે મોટર લાવીએ તેની
કીમતના ફાળો તમારે ના આપવો હોય તો અને જે કાંઈ કર અમે તમારા
ઉપર નાખીએ તે તમે આપવા ખુશી ના હોવ તો અમારું ગામ અને અમારી
જમીનો છોડી ચાલ્યા જાઓ કરવું તો ઘણું સહેલું છે. ખાલસા કરતાં આ
ઠકરાતોની રખતના તો ખુરા હાલ છે.

આ પરાવતો નિરંકુશ બન્યા છે તેમ એમને આપેલી ફોજદારી સત્તાનો
તેઓ દુર ઉપયોગ કરે છે. પો. ડી. એ. સાહેબ એમનાં વિરોધની અરજી-
ઓનો નીકાલ ધડર દરબાર કરશે એમ જણાવે છે. પણ ગરીબ રૈયતની દાદ
કોણ સાંભળે છે. ગામ અને જમીન છોડી બીજે વસવાટ કરવાની સલાહ
આપવી સહેલી છે. પરંતુ આજ ગામે નાનજાત છોડી કુટુંબકબીલો ઘરબાર
મુકી જવું સહેલું નથી જો એકસાંપ હોય તો ભલા ભલા રાજાઓ નમી બંધ
તો આવ્યા મામુલી ઠાકોરોનું તો શું ગળું કે મારી તો તે ખેડુતોને એજ
સલાહ છે કે તેમણે પોતાની સ્થીતિના હિવાલ રાજ્યનાં મુખ્ય અધિકારી આગળ
રજુ કરવો અને મને ખાતરી છે કે તેઓ તેનો તોડ લાવશે જો ત્યાં ન્યાયના
મળે તો મે. પો. એજન્ટદ્વારા બ્રિટીશ સરકારને અરજ કરવી અને છેવટનો
ઉપાય નિઃશસ્ત્રી પ્રજા પાસે એકજ સત્યાગ્રહ છે. “ એ મહાત્મા ગાંધીજીનું
હથીઆર છે. ” એ હથીઆર વાપરતાં પહેલાં આત્મભોગ આપતાં શિખવું
પડશે અને એક્ય સાધવું પડશે એ હથીઆર વાપરવા તૈયાર થવું અગર બીડ-
ની માફક જમીનો છોડી ચાલ્યા જવું એજ ઉપાય હોય શકે.

ધડરનાં રાજ્યમાં જંગલની ઉપજ વધી શકે તેમ છે. પરંતુ જંગલખાતા
તરફથી રાજ્યનું ધ્યાન ખેંચાયું હોય એમ જણાતું નથી.

આગકારીખાતાની આવક ઘણી મોટી છે બીડોની વસ્તી હોવાથી દાડ-
નો ઉપયોગ વધારે થાય છે, રાજ્ય જેમ બને તેમ દાડનો ઉપયોગ ઓછો થાય
તેવાં પગલાં ભરવાની જરૂર છે. મંડળના સભાસદોને પણ મારી વીનતી છે કે,
આ બિલ્લ કોમ જેણે પુર્વે ધડર રાજ્યની કીર્તિ વધારી છે, તેને વિચારી દેવી
જે તેમની સ્થિતિ સુધારવા તેમનામાં પ્રાથમિક કેળવણીનો પ્રચાર કરવો

તેમને દારૂની બંદીમાંથી છોડાવવા એટલે તે મોટી કોમ ઈડરની જાહેરાતવાડી પાછી લાવવામાં તમને ઘણી સહાયબુત થશે.

જાવક આવક દાણથી પ્રજા ઘણી પીડાય છે, દાણી લોકોનો ત્રાસ અનહદ છે, લાંચ રૂસવત પણ તેના અંગે થાય છે, એથી સામાન્ય નીતિ પણ બ્રૂટ થાય છે. દાણનો દર ભારે હોવાથી વેપાર ધંધો નરમ રહે છે. અને અતે તેના ભાર ખેડુત પ્રજા ઉપરજ પડે છે કેટલાક ભાર્મિયો દાણની તરફેણ એવી કરે છે કે દાણ નાખવાથી સ્થાનિક પાકની વસ્તુ રાજ્ય બહાર નહીં જતાં દેશમાંજ સોંધી વેચી શકાય એ સિદ્ધાંત ગરોળર નથી એ સિદ્ધાંત જ્યારે (ટ્રોટલ પ્રોલીબીશન) હોય ત્યારે ઉપયોગી થાય પરંતુ તેમ થવાથી પણ બીન ખેડુત પ્રજાને ખેડુતોનાં ભોગે લાભ થાય છે. જે વધારાનો પાક હોય તે તો બહાર કાઢવોજ પડે અને જેટલી જકાત ભરવી પડે તેટલી રકમ ખેડુતોનાં ઘરમાં એાછી જાય છે. આવક ઉપરનાં દાણમાં વધારો હોવાથી લોકો મોંઘા ભાવનો માલ ઉડાવી શકતા નથી અગર દાણચેરી પરહદમાંથી સસ્તે ભાવે માલ લાવવા પ્રયત્નો કરે છે. એટલે વેપારને બધી રીતે નુકશાન પાંચ છે, ઈડર જેવા મોટા રાજ્યમાં ઈડર અને વડાડીમાં બજારો છે પરંતુ આ વેપારનાં સ્થળો દાણનાં બાજને લીધે બીડી શક્યા નથી એમ જણાય છે, વેપારનું ઠેકાણું નથી ત્યાં હુન્નર ઉદ્યોગની તો શું વાત કરવી? તેથી ઈડરની પ્રજા દાણ બાંધ કરવા દીવાન સાહેબ ને અરજ કરે તો તે વાસ્તવિક છે.

પંદર લાખની આવકવાળા રાજ્યની સડકો જોઈ શરમ આવે છે ગુજરાતી નિશાળોની સંખ્યા વસ્તીનાં પ્રમાણમાં સમુદ્રનાં પાણીમાં બીંદુ માત્ર છે, અને દવાખાનાં તો એકાદ બે નામનાં છે, આ પ્રજા ઉપયોગી ખાતા તરફ ધ્યાન અપાય તે સ્વભાવિક છે પરંતુ આ નવિન રાજ્યતંત્રમાં આ ઉણપો નહીં રહે એમ ઇચ્છી શું પ્રાથમીક કેળવણી મફત અને ફરજિયાત પાંચ વર્ષમાં થાય એવી એક સ્કીમ ઘડવાની જરૂર છે, પ્રજાનું ભાવી જેનાથી ઘડવાનું છે એવા કેળવણીનાં કાર્યને ઘણા ભોગે દેશી રાજ્યો ગૌણ માને છે. રા. બ. કોટક સાહેબે એ ખાતા માટે ઇલાયદા એાફીસરની નીમણુંક કરી છે તેમ જાણી હું ખુશી થાવ છું.

ઈડર રાજ્યમાં ગુજરાતી કેળવણી ઉપરાંત સંસ્કૃત અને ઇંગ્રેજી કેળવણી માટે પણ સ્થાન છે, ખાનગી સાહસોથી ચાલતી પાઠ શાળાઓ અને અંગ્રેજી સ્કુલો સારી પ્રગતિ કરી રહેલી છે. સ્વ. શેઠ હંસરાજ પ્રાગસી ઠાકરજી અને

તેમનાં ધર્મ પત્નિ એ નાદાર રકમ આહીની કડી આદરા ગામની ઇચ્છે સ્કુલને બંધેલી છે, છતાં ઇંડર રાજ્યે હજુ તે તરફ હાથ લંબાવ્યો નથી પંદર લાખની આવકવાળા રાજ્યમાં એક ઇચ્છે હાથ સ્કુલ ના હોય એ બરેબર રાજ્યને શરમાવનારું છે, હાલમાં પેપરોમાં સાયન્સ માસ્તર અને એન્જિનિયર શિક્ષકોની અરજીઓ મંગાઈ છે, એ જોતાં રા. બ. કોટક તે કલંક ધોવાની તૈયારીમાં હોય એમ જણાય છે, એટલે આ નવીન રાજ્યતંત્રની પ્રથમ પ્રસાદી મેળવવા ઇંડર પ્રજા થોડા વખતમાં ભાગ્યશાળી થશે. રા. બ. કોટક સાહેબ સામે વિશાળ કાર્ય ક્ષેત્ર પડેલું છે તેને ખીલવવું એ તેઓશ્રીનાં હાથમાં છે. ઇંડર પ્રજા તે કાર્યમાં તેમનાંથી અને તે સ્વાધ્યા આપવા તૈયાર છે. ચાલુ જમાનામાં જ્યારે ખ્રિસ્તીશ હિંદને જવાબદાર રાજ્યતંત્ર બક્ષવામાં આવનાર છે હિન્દનાં આગળ પડતા દેશી રાજ્યોને પણ ધારાસભાઓ સ્વી પ્રજાને વિશ્વાસમાં લેવાનાં પગલાં ભર્યા છે રાજકોટ નરેશો પણ તેવી પ્રજાનાં પ્રતિનિધિઓની કાઉન્સીલ કરી શરૂઆત કરેલી છે. રા. બ. કોટક સાહેબ પણ ઇંડર રાજ્યમાં તેવી કાઉન્સીલ નિર્માવી પોતાની કીર્તી અમર કરશે, એવી કાઉન્સીલને જવાબદાર થતાં ભુતકાળનાં અનુભવો ઇંડર પ્રજાને ફરીથી નહીં થાય.

ઇંડર પ્રજાએ પરિષદ ભરી એક સ્તુત્ય પગલું ભરેલું છે. આ જમાનામાં સમસ્ત પ્રજાનો અવાજ રજુ કરવાની આ એક ઉત્તમ રીત છે પ્રજાનું મનોભાગ માપવાની એ તક છે, પ્રજા કેળવવાનું એક સાધન છે, પ્રજાનું મંગલ કરવાનું એક હથેલીઆર છે, ઇંડર શહેરનાં ભાગ્યોઓ, આ પહેલી પરિષદ ભરવાનું ખીડું ઝડપ્યું છે તે સમસ્ત ઇંડર પ્રજા ઉપર બરેબર ઉપકાર કર્યો છે, પરિષદ ભરવા સળાંધી તમારામાં મતમતાંનતર હતા, પરંતુ છેવટે સર્વાનુમતે તે ડરાવ થવાથી સૌ ને સંતોષ માનવાનું કારણ મળે છે. ઇંડર પ્રજાકિય મંડળની કરેલી સેવા ઇંડર પ્રજા વિસરી શકે તેમ નથી તેમની પાસેથી હજુ ઘણી સેવાઓ લેવાની છે; મુંબઈમાં વસ્તી ઇંડર પ્રજા શુદ્ધ સ્વતંત્ર વાતાવરણમાં રહે છે. જાણીતા રાજદ્રારી પુરોનાં મુખ્યમાં આવે છે સમાજોદ્ધારા તેમ પત્રોદ્ધારા ચાલુ રાજકીય અગવગથી માહીતગાર હોય છે; તેવા પુરૂષા રાજ્ય કાર્યમાં ફીક રસ લેઈ શકે છે તેથી મંડળને ઉત્તેજન આપી તેને વધારે સ્વતંત્ર બનાવી પગભર કરવું એ દરેક ઇંડરવાસીઓની ફરજ છે.

અંતમાં એટલુંજ ધ્યાન દેવડાવવાની રજા લેઉ છું. કે આપણી પ્રજાની રેક સંસ્થાઓ કુસંપથી તુટી છે અને અગ્રેસરોનાં કુસંપનાં છાંટાથી પ્રજાની પચમાલી થઈ છે, પ્રમુ તમને સન્મતી આપે અને ઇંડર પ્રજાનો જય થાય એવી મારી પ્રાર્થના છે.

શ્રી ઇડર પ્રજાકીય પરિષદ.

પ્રથમ અધિવેશનમાં પસાર કરેલા ઠરાવો.

ઠરાવ ૧ સ્ત્રો:-

“ ઇડર, પ્રજાના ઉદ્ધાર માટે અવિશ્રાન્ત સેવા બજાવનાર ‘શ્રી ઇડર પ્રજાકીય મંડળ’ ના ઉપ-પ્રમુખ સ્વં શ્રીયુત્ હરગોવિંદ હરિદત્ત ઠાકરના અકાળ દેહાવસાનથી આ પરિષદ પોતાને થતો શોક પ્રદર્શિત કરે છે. અને માને છે કે, ઇડરની પ્રજાને તેમની બારે ખોટ પડી છે. સ્વં ના વિરહથી તેમના હૃદયી કુટુંબ પ્રત્યે સહાનુભૂતિ ધરાવે છે. અને તેમણે કરેલી પ્રસંશનિય દેશ સેવા બદલ એક સ્મારક ફંડ ઉભું કરવા બલા મણુ કરે છે. ”

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

ઠરાવ ૨ જો:-

“ આ પરિષદ ‘શ્રી ઇડર પ્રજાકીય મંડળે’ ઇડર રાજ્યના ગેરવહીવટ સામે જે કાયદેસર અને નિડરતા પૂર્વક લડત ચલાવી છે તે માટે તેના કાર્યકર્તાઓને ધન્યવાદ આપે છે. અને મંડળનાં કાર્ય તરફ સહાનુભૂતિ ધરાવે છે. ”

રજુ કરનાર રા. ચીમનલાલ કેશવલાલ.

અનુમોદન રા. મગનલાલ માધવજી.

” રા. ચત્રભુજ દામોદર ઠાકર.

ઠરાવ ૩ જો:-

“ ઇડર રાજ્યના ગેરરાજ્યવહીવટથી રીખાતી ઇડરની પ્રજાની દાદ ઉપર ધ્યાન આપી તેને કંઈક રાહત આપવા માટે આ પરિષદ નામદાર મુંબઈ સરકારનો આભાર માને છે, અને વિનવે છે કે, ‘શ્રી ઇડર પ્રજાકીય મંડળ’ દ્વારા કરવામાં આવેલી માગણીઓપર સત્વર સર્વાંશે ધ્યાન આપશે. ”

રજુ કરનાર રા. અમૃતલાલ લલ્લુભાઈ ત્રિવેદી.

અનુમોદન દોશી મણીલાલ માધવજી.

૧૪ મો:—

“ ઇડર રાજ્ય તરફથી જે જે જીના હુકમો ઓડર, સ્ટેટ એજેન્ટ બંધ હતું તે દરમ્યાન ૧૬૫૨ પડ્યા હોય અને જેની સાથે પ્રજાને લાગે વળગે છે તે પુનઃ પ્રસિધ્ધ કરવા; વધારામાં આ પરિષદ ઇચ્છે છે કે, હવે પછીથી થતો દરેક હુકમ, ઓડર, નિયમ અને ઉપજાવરચનું એજેન્ટ પ્રજાની જાણ, વિચારણા, અને અભિપ્રાય માટે એક માસ અગાઉ પ્રસિધ્ધ કર્યા બાદ અમલમાં મુકવા નવિન રાજ્યતંત્રને વિનંતિ કરે છે. ”

રજી કરનાર રા. કાશીરામ માણિકેશ્વર ઠાકુર
અનુમોદન રા. મગનલાલ જદુરાય દવ.

૧૫ મો:—

“ આ પરિષદ ઇડર રાજ્યના વહીવટીઓનું ઇડર રાજ્યના કેળવણી ખાતાની પછાત સ્થિતિ તરફ નમ્રતાપૂર્વક ધ્યાન ખેંચે છે અને ભલામણ કરે છે કે, સો (૧૦૦) ઘરની વસ્તીવાળા પ્રત્યેક ગામમાં અથવા તે જમાં ૨૦ (વીશ) વિદ્યાર્થીઓ મળે ત્યાં પ્રાથમિકશાળા કાઢી-પ્રાથમિક કેળવણી મફત અને ફરજિયાત દાખલ કરવી; જ્યાં જ્યાં ગુજરાતી સાનધારણ સુધીનું શિક્ષણ આપાતું હોય ત્યાં ત્યાં હાલ તુર્ત અંગ્રેજી કલાસો કહાડવા, વળી રાજ્યમાં એક હાઇસ્કુલ પુરતાં સાધનો સાથેની ખુલ્લી મુકવી.

ઠરાવ રજી કરનાર રા. રઘુનાથ હરિદત્ત ઠાકર.
ટેકો આપનાર રા. નર્મદાશંકર જેઠારામ ઠાકર
” ” રા. હંમયંદ છગનલાલ માસ્તર.

૧૬ મો:—

“ આજની આ પરિષદ જાહેર કરે છે કે, ઇડર રાજ્યના માજી દિવાન મી. વલ્લભરામ આદિત્યરામ ત્રિવેદીએ ગેરરાજ્યકારોનાર ચલાવી પ્રજાને અસંતોષ આપ્યો છે; છતાં તેઓ રાજ્યની નોકરીમાં ચાલુ હોવાથી અવિશ્વાસની લાગણીથી જુએ છે, અને તેથી રાજ્યે તેમને નોકરીમાંથી સત્વર છુટા કરવા.

ઠરાવ રજી કરનાર રા. કાશીરામ માણિકેશ્વર ઠાકુર.
ટેકો આપનાર રા. શિવજીરામ પુંજીરામ બ્યાસ.

કરાવ ૭ મો:—

“ આ પરિષદ નામદાર મુળર્થ સરકારને અરજ કરે છે કે. ઇંડર પ્રજાએ કરેલા મેમોરીઅલમાં જણાવેલી ફરિયાદોની સત્વર સ્વતંત્ર કમી-શનદ્વારા તપાસ કરી પ્રજાને થયેલા અન્યાય અને નુકશાનીનો બદલો અપાવવો. ”

કરાવ રજુ કરનાર રા. ગંગારામ કૃપારામ શુક્લ.
ટેકો આપનાર રા. મોહનલાલ કેશવરામ શાસ્ત્રી.

કરાવ ૮ મો:—

“ જમીન મેહસુલના સંબંધમાં પ્રજાકીય માગણીઓ અને ખેડની સ્થિતિ તેમજ જમીનના કરો વગેરેની તપાસ કરી ખાલસાના તેમજ જાગીરદારોના ગામોમાં એકજ સરખી પદ્ધતિની વિધાટી દાખલ કરવા તેમજ ઇંડર રાજ્યની મેહસુલ પદ્ધતિમાં સુધારો વધારો કરવા માટે પ્રજાકીય બહુમતિવાળું કમીશન સત્વર નિયત કરવા આ પરિષદ ઇંડર રાજ્યના વહીવટીઓને ભલામણ કરે છે અને કમીશન આગળ ખાસ કરી ને નિચેના પ્રશ્નો ઉપર ધ્યાન આપવું:—

- (૧) જમીન મેહસુલના જુદા જુદા પ્રકારો અને રાજ્ય હકકો કાઢી નાંખવા.
- (૨) વિધાટી વાળી જમીનના ઝાડ્યડની માલિકી જમીન ધારણ કરનારની ગણવી, અને તેના જૂદા હકક કે વેરો લેવા નહીં.
- (૩) જમીન-વેચાણ ને ગીરોના હકકો જમીન ધારણ કરનારને ખીન હરકતે જાગીરો સુધમાં આખા સ્ટેટમાં લોગવવા દેવા.
- (૪) રાજ્યમાં અનિયમિત અને અવ્યવહારૂં રીતે મેહસુલ વધારી છે તે ચોગ્ય છે કે કેમ ?
- (૫) વનચરાર્થ ગંધ કરવી.

કરાવ રજુ કરનાર રા. કાશીરામ માણકેશ્વર ઠાકુર
ટેકો આપનાર રા. ખંભાશંકર જયદેવરામ પંડ્યા.

કરાવ ૯ મો:—

“ આ રાજ્યના ઠાકોર અને પટ્ટાવતો ને આપેલી દોષદારી સત્તાને દુરુપયોગ થતો જોઈ રાજ્યતંત્રને આગ્રહપૂર્વક વિનવતી કરે છે કે—તાલુકદારો, જાગીરદારો અને પટ્ટાવતો પાસેથી આવી સત્તા પાછી ખેંચી લેવી.”

કરાવ રજુ કરનાર રા. જેઠાલાલ હરિશંકર ત્રિવેદી.

ટેકો આપનાર રા. રાજારામ શિવશંકર જાની.

ખતાવે છે. અને તેવી પદ્ધતિ તુર્તમાં બાંધ કરવા રાજ્યતંત્રને વિનવે છે. અને ખેડુત પ્રજા તેમજ વ્યાપારી વર્ગને આ પરિપદ આગ્રહપૂર્વક ભલામણ કરે છે કે, કોઇ પણ જોગે તેવી વેડ અને વારા તેમણે કરવાને માટે ઇન્કાર કરવો. "

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

કરાવ ૧૩ મો:—

" આ રાજ્યમાં આવક અને જીવક માલ ઉપર દાણ લેવામાં આવે છે તેથી અને તે લેવાની પદ્ધતિથી ખેડુત અને વ્યાપારી વર્ગને ભારે નુકશાન થાય છે. તેમજ વ્યાપાર ઉદ્યોગ વધી શકતો નથી એમ આ પરિપદ માને છે, અને તેથી રાજ્યતંત્રને ભલામણ કરે છે કે, દાણ લેવાનું રાજ્યે સદંતર બાંધ કરવું.

રજુ કરનાર રા. ચીમનલાલ કેશવલાલ શેઠ

અનુમોદન રા. પાનાચંદ શુભાણચંદ

કરાવ ૧૪ મો:—

આ રાજ્યમાં આબકારી-દારૂની આમદાની દિન પ્રતિદિન વધતી જાય છે તેથી આ પરિપદ એમ માને છે કે, દારૂના ખીણા પ્રત્યે લોકો બહુ દોરાય છે, અને રાજ્યે લાઇસન્સથી વેચાણની જે પદ્ધતિ દાખલ કરી છે તે વખાણવા લાયક નથી, તેથી આ પરિપદ પ્રજાને ભલામણ કરે છે કે, દારૂનું પિણું લોકોએ પિયું નહીં અને રાજ્યે વેચાણની પદ્ધતિમાં સુધારો કરવો. "

(પ્રમુખ સ્થાનેથી.)

કરાવ ૧૫ મો:—

ઇડર રાજ્યનાં ગેરરાજ્યવહીવટ દરમ્યાન આ રાજ્યની પોલીસે જે નિરંકુશ સત્તા લોગવી છે, અને તે વર્ષોની જુની પદ્ધતિવાળા પોલીસ ખાતાના કેટલાક નોકરીની બદલી થઈ હોય તેમ જણાતું નથી. તેમજ પોલીસનાં માણસોમાં ઘણા ભાગે જે ભરતી કરવામાં આવે છે તે કોઇ પણ જાતની લાયકાત વિના થાય છે, માટે આ પરિપદ ઇડર રાજ્યને ભલામણ કરે છે કે—પોલીસ ખાતાનાં માણસો વિનથી, વિવેકી, અને ભણેલા હોય તેવાઓની નિમણૂક કરવી. અને ચાલુ નોકરીમાં તેવા લાયકાત વગરના માણસો હોય તેમને બનતી તકે ત્વરિત નોકરીમાંથી ફારેગ કરવા. "

(પ્રમુખસ્થાનેથી.)

રાવ ૧૬ મો:—

“ બીજાં સુધરેલાં રાજ્યોની માફક ઇંડરનો રાજ્ય વહીવટ પ્રજાને જવાબદાર અને તેવી પદ્ધતિ ઉપર ગોઠવવા આ પરિષદ ઇંડરની રાજ્ય સત્તાને વિનંતી કરે છે. ”

(પ્રમુખસ્થાનેથી.)

રાવ ૧૭ મો:—

“ આ પરિષદની બીજી બેઠક મળે ત્યાં સુધી પરિષદનું કામકામ કરવા સભ્યોની એક કારોબારી સમિતિ આ પરિષદ નિમે છે. અને પરિષદના બંધારણને ખરડો ઘડી કાઢવા સદર સમિતિને સત્તા આપવામાં આવે છે. ”

[પ્રમુખસ્થાનેથી]

રાવ ૧૮ મો:—

“ નાં બ્રિટિશ સરકાર તરફથી સને ૧૯૨૮ માં રાયલ કમીશન હિંદુસ્થાનની પ્રજાને સુધારા આપવા નિમવામાં આવનાર છે તે કમીશન સમક્ષ દેશી રાજ્યોની પ્રજાને અવાજ મજબુતીથી રજુ કરવા માટે મુખ્યમાં મળનારી સમગ્ર દેશી રાજ્યોની પ્રજા પરિષદને વિનંતી કરે છે અને મજબૂર પરિષદમાં ભાગ લેવા ઇંડરની પ્રજાને આ પરિષદ બલામણુ કરે છે. ”

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

રાવ ૧૯ મો:—

“ ઇંડર રાજ્યની હદમાં પકાણો જેવી ચુંદા કરનારી જાતોના પ્રજા ઉપર દિવસે દિવસે વધતા જતા ત્રાસ તરફ આ પરિષદ રાજ્યતંત્રનું લક્ષ ખેંચે છે અને તે જાળતમાં તુર્ત ઘટતું કરવા આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરે છે. ”

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

રાવ ૨૦ મો:—

“ ઇંડર રાજ્યની નોકરીમાં લાયક ઇંડરવાસીઓને પહેલી તકે દાખલ કરવા તેમજ પ્રજાના જાળકો રાજ્યની નોકરીમાં જોડાવા પ્રેરાય તે માટે નોકરીનું ધોરણ દાખલ કરવા આ પરિષદ રાજ્યતંત્રને મજબુત બનાવવા કરે છે. ”

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

રાવ ૨૧ મો:—

“ આ પરિષદ કારોબારી સમિતિને બલામણુ કરે છે કે ઇંડર પ્રજાને તેમના હક્કો અને જવાબદારીઓ સંબંધે યોગ્ય તાલિમ આપી તેને

નિહર, હિંમતવાન, અને વ્યગ્રત બનાવતા દરેક તાલુકા હીંઠ એકેક અભવી અને કૌશલિભાની પગારદાર સ્વયંસેવકની નિમણૂક કરવી.”

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

કરાવ ૨૨ મો:—

“આ પરિષદની એક દરમ્યાન ઇંડર નરેશના હુજુરીઆ અને મરજી-દાનેની સરદારી હેઠળ કેટલાકોએ મંડપની નજદીકમાં જે તોફાન મચાવ્યું છે; અને સ્થાનિક અમલદારો તે તોફાન બંધ કરવા અશક્તિવાન નિવડ્યા છે તે ઉપરથી આ પરિષદનું એમ આક્ષેપ માનવું છે કે, તેમાં નામદાર મહારાજ સાહેબની અનુમાત હોવી જોઈએ. અને આવી ઉખલ-ગીરીની નીતિને સખત રીતે આ પરિષદ વખોડી કાઢે છે.”

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

કરાવ ૨૩ મો:—

“આ પરિષદ જાહેર કરે છે કે, મુઠેરી અને ટાલપટાના ઠાકોર સાહેબોને ઇંડર સ્ટેટ તરફથી આપવામાં આવેલી ફાજદારી સત્તાનો તેઓ દુરુપયોગ કરે છે. અને ગરીબ ખેડુત તથા ભીલ લોકોને હેરાન કરી કરવેરા અને વેઠનો અસહ્ય ત્રાસ આપે છે. આ ઠાકોરો નિરંકુશ રીતે ગરીબ પ્રજાને રીબાવે છે તેથી તેમની ફાજદારી સત્તા રાજ્યે પાછી ખેંચી લેવી જોઈએ એમ આ પરિષદ માને છે.

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

કરાવ ૨૪ મો:—

“ઇંડર પ્રજાકીય મંડળદ્વારા ઇંડર પ્રજાનાં હુજી દ્વાર કરવાની લડત દરમ્યાન લેખો પ્રકટ કરી ‘પ્રજામત’ ‘મહીકાંઠા’ ‘સૌરાષ્ટ્ર’ ‘હંદુસ્થાન’ અને ‘મુંબાઈ સમાચાર’ ‘સાંજ વર્તમાન’ વગેરે મુંબાઈના અને અન્ય સ્થળના વર્તમાન પત્રોના માલિકો, અધિપતિઓ વગેરેનો આ પરિષદ આભાર માને છે.”

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

કરાવ ૨૫ મો:—

“આ પરિષદ રાજ્યતંત્રને વિનાશિ કરે છે કે સ્ટેટમાં વસ્તીનો મોઝાગ બધાં વસતો હોય તેમ જે સ્થળ આબુખાબુના ગામોની

હોમ ત્યાં એક સારામાં સારી હોસ્પીટલ સાથેની દવાની ઉપયોગી સ્ટોક વાળી અને સર્જિકલ સગવડવાળી ફ્રી ડિસ્પેન્સરી સ્ટોટ ઉઘાડવી; તેને લોકસેવાના ભાવનાશાળી સર્ટીફાઇડ ડાક્ટર અગર ડાક્ટરોના આજ્ઞામાં મોકલવી અને

- (અ) દરેક તાલુકામાં અને મોટા ગામમાં એકેક ડિસ્પેન્સરી ઉઘાડવી જોઈએ.
- (વ) શ્રીઓના પ્રસન્નિ કાર્ય માટે શ્રી ડાક્ટર અને મિડવાઈફ વગેરે સ્ટાફ સાથેની એક જનરલ પ્રેટરનિટી હોમની સત્તિકાગૃહ સ્થાપવું.
- (ફ) સ્ટોટમાં પ્રજ્ઞના માંદા દેર અને મુંગાં પ્રાણીની સારવાર માટે વેટ-રનરી ડિસ્પેન્સરીઓ ઉઘાડી તેમાં ક્વોલીટીફાઇડ ડાક્ટરોની નિમણૂક કરવી જોઈએ.
- (ડ) સ્ટોટમાં અગ્રેજી ઓપધો પ્રચારની સાથે દેશી આયુર્વેદિક દવાને પણ ઉત્તેજન આપવું જોઈએ.

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

રાવ ૨૬ મો:—

“ આ પરિષદ મે. શેઠ સાહેબ સર પુરૂષોત્તમદાસ ઠાકુરદાસ અને શેઠ સાહેબ મણીભાઈ જોશુલભાઈ જે. પી. ને વિનંતી કરે છે કે, રાજ્ય તરફથી ઇડરમાં મોટી હોસ્પીટલ જોડવામાં આવે ત્યાં સુધી તેમના તદ્દક્ષી હાલમાં ચલાવવામાં આવતી લોકપ્રિય ‘ધી પીપલ્સ ફ્રી હોસ્પીટલ’ને વધુ મોટા પાયાપર ચલાવી એક મોટી હોસ્પીટલની ગરજ સારશે લાભ લેતા આ સ્ટોટના ગરીબ લોકોને આભારી કરશે. ”

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

૧૯ ૨૭ મો:—

“ આ પરિષદ જાહેર કરે છે કે, શેઠ અને નગરશેઠ પ્રજા નિમે છે અને રાજ્ય તેને મંજૂરી આપે છે છતાં ચાલુ સાલમાં ઇડર શહેરમાં કોઠારી કાલીદાસ નાનચંદને રાજ્યથી નગરશેઠ નિમવામાં આવ્યા છે અને પ્રજ્ઞના હક્ક ઉપર ત્રાપ મારવામાં આવી છે પ્રજ્ઞની સંમતિ વગરના નગરશેઠને પ્રજ્ઞ સ્વિકારી શકે નહીં. ”

(પ્રમુખસ્થાનેથી)

